

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/226/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114217667
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6114217667.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a členov senátu JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Klaudie Koskovej v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom 921 22 Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, proti odporcovi: U. U., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX F., U. XXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom 080 01 Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpený splnomocneným advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom Advokátska kancelária 984 01 Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 511,19 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica číslo konania 13C/179/2014-61 zo dňa 13.11.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v sume 30,98 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cifru vedeného v Z. V., a.s. G.. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa v celom rozsahu ako nedôvodný. Súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že medzi účastníkmi konania bola dňa 28.04.2004 uzatvorená úverová zmluva č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej navrhovateľ, ako veriteľ, poskytol odporcovi, ako dlžníkovi, revolvingový úver vo výške úverového rámca 1 991,64 eur prostredníctvom úverovej karty a za dohodnutých podmienok splácania poskytnutého úveru. Zo splátkového kalendára mal súd preukázané, že odporca postupne čerpal sumu 3759,80 eur, poskytnutý úver riadne a včas splácal až po 112. splátku vo výške 72,12 eur mesačne, splatnú dňa 20. 5. 2012, uhradenú v časti 32,29 eur. Zvyšnú časť splátky, ani následnú splátku č. 113 splatnú dňa 20. 6. 2012, už odporca neuhradil, v dôsledku čoho navrhovateľ úver zosplatnil dňa 25. 6. 2012. Celkom odporca uhradil sumu 5981,44 eur započítanú navrhovateľom na istinu v sume 3294,84 eur, na úroky v sume 2434,98 eur a na poplatok za výber z bankomatu vo výške 59,54 eur, na poplatok za výpis z účtu vo výške 140,73 eur, poplatok za zahraničný výber z bankomatu vo výške 5,31 eur a vo výške 46,04 eur ako úrok za hotovostné transakcie. Súd právne posúdil predmetnú revolvingovú zmluvu v zmysle zákonných kritérií obsiahnutých v zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania úverovej zmluvy a z vykonaného dokazovania mal preukázané, že predmetná zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a/ a g/ zákona číslo 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 30. 6. 2006; a to konkrétne : presne stanovenú sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a

taktiež v texte zmluvy nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov, v dôsledku čoho sa v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písmena g/ zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 30. 6. 2006 poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Taktiež súd poukázal na znenie ustanovenia § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, podľa ktorého od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Súd potom zhrnul, že pokiaľ teda odporca prostredníctvom kreditnej karty čerpal sumu 3759,80 eur a preukázateľne navrhovateľovi doposiaľ uhradil sumu 5981,44 eur, zaplatil odporca navrhovateľovi viac než čerpal, keďže poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, preto súd návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov prvostupňového konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1, v spojení s ustanovením § 151 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi náhradu trov nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil. Súd po preskúmaní dôvodnosti a výšky uplatnených trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka priznal náhradu trov prvostupňového konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu a to v sume 102,96 eur za 2 úkony právnej služby (prevzatia príprava zastúpenia zo dňa 25. 9. 2014 a vyjadrenie vo veci samej zo dňa 2. 10. 2014) vo výške tarifnej odmeny 34,86 eur z hodnoty veci - istiny 511,19 eur a k týmto úkonom prináležiaci režijný paušál 2 x 8,04 eura za každý úkon v roku 2014 spolu s 20 % DPH v sume 17,16 eur. Súd ohľadom náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka konštatoval, že náhrada trov právneho zastúpenia bola priznaná podľa ustanovenia § 10 ods. 1, § 13 a ods. 1 písm. a/, c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a uložil navrhovateľovi, ako procesne neúspešnému účastníkovi, povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia v priznanej výške na účet jeho právneho zástupcu špecifikovaný vo výroku rozsudku, v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu.

Proti rozsudku okresného súdu vo výroku, ktorým návrh zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie a namietal nesprávne právne posúdenie veci. Poukázal predovšetkým na charakter poskytnutého úveru a uviedol, že termín „revolvingový“ znamená „obnovujúci sa“. Pri tomto type úveru je obnoviteľná finančná rezerva. S každou uhradenou mesačnou splátkou odporca „sporí“ čiastku, ktorú si v prípade potreby môže opäť požičať a to bez akýchkoľvek zbytočných „papierovačiek“. Úverová karta je nákupná úverová karta, ktorá je nositeľom časovo neobmedzeného - opakovaného revolvingového úveru. Navrhovateľ ponúka spolu s revolvingovým úverom aj kreditnú kartu, ktorú odporca mohol používať na klasické nákupy v predajniach a postupne sa peniaze z účtu odpočítavali, až kým nevyčerpal disponibilný zostatok. Revolvingový úver mal následne splácať. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, teda skutočnosť, že navrhovateľ ani odporca nemôžu vedieť ani nevedia pri uzatváraní zmluvy určiť kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné podľa názoru navrhovateľa presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, pretože pri tomto type úveru sa zásadne definuje len výška úverového rámca, ktorá bola v tomto prípade 995,82 eura. Treba brať na zreteľ, že jednotlivé splátky sa pri tomto type úverov nedajú uviesť, nakoľko čerpanie z úverového rámca nevedia zmluvné strany pri podpise zmluvy do budúcnosti určiť. Všetky tieto skutočnosti záležia na spotrebiteľovi, ktorý predmetný úver čerpal. Navrhovateľ tak pokladá zákonnú podmienku vymienenú v ustanovení § 4 ods. 2 písm. a/ zákona číslo 258/2001 Z.z. za splnenú. Pokiaľ ide o uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), navrhovateľ v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/95/2010 z 28. januára 2011 a má za to, že neuvedenie RPMN je v súlade so zákonom platným v čase uzatvorenia revolvingového úveru. Navrhovateľ sa rovnako odvoláva aj proti trovám, ktoré súd priznal vedľajšiemu účastníkovi, respektíve jeho právnomu zástupcovi. Má za to, že súd priznal trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi, ktoré neboli vynaložené účelne. Vedľajší účastník podal predtlačené a neustále sa opakujúce podanie a nezúčastnil sa na pojednávaní. Žiadne jeho vyjadrenie navyše nebolo navrhovateľovi zo strany súdu zaslané, aby sa k nemu vyjadril. Navrhovateľ tak považuje trovy vedľajšieho účastníka za neúčelne vynaložené a súd mal skúmať účelnosť týchto trov. Navrhovateľ taktiež uvádza, že Ministerstvo hospodárstva SR poskytuje dotácie spotrebiteľským združeniam na zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi a Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS bola dňa 29. 2. 2012 udelená dotácia vo výške 4000 eur. Na základe uvedeného navrhovateľ žiadal odvolací súd, aby rozsudok okresného súdu v časti, v ktorej sa navrhovateľ odvoláva, vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že zmluvné podmienky v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzatvoril dňa 28.02.2004 so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., sú v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany a niet žiadnych pochyb o

tom, že táto zmluva sa prieči dobrým mravom. V záujme rešpektovania medzinárodnej zmluvy, článku 2 Ústavy a naplnenia cieľa Európskej únie je potrebné vylúčiť zo života spotrebiteľa nekalé podmienky v spotrebiteľských vzťahoch v záujme vyššej kvality života bežných ľudí. Nemalo by sa pochybovať o tom, že hlava 3 uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit je v rozpore so znením ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, čo má za následok absolútnu neplatnosť predmetného zmluvného ustanovenia, na čo by sa malo prihliadať. Odporca poukázal taktiež na znenie ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neplatný právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. V závere vyjadrenia uviedol odporca, že navrhovateľ mu poskytol revolvingový úver vo výške 30 000 Sk (995,82 eur), postupne čerpal sumou 3759,80 eur a celkovo uhradil 5981,44 eur. Úver bol bezúročný a bez poplatkov, preto niet pochýb, že viac zaplatil ako čerpal. Vzhľadom na tieto skutočnosti žiada súd, aby navrhovateľove odvolanie zamietol.

Vedľajší účastník na strane odporcu vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa označil rozsudok okresného súdu za vecne správny a stotožňuje sa s názorom okresného súdu v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom požadované náležitosti v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 zákona číslo 238/2001 Z 5 o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase podpisu zmluvy. Stotožňuje sa predovšetkým s názorom súdu, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona údaj o RPMN, ako obligatórnu náležitosť, v dôsledku čoho je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Má za to, že navrhovateľ, ako odborne znalý dodávateľ, si povinnosť určiť výšku RPMN v predmetnej zmluve splniť mohol. Pokiaľ dokážu iní poskytovatelia spotrebiteľských (aj revolvingových) úverov transparentne informovať klientov vopred o výške odplaty, respektíve celkových nákladoch spojených s každým opakovaným revolvingovým úverom, potom je schopný takto postupovať aj navrhovateľ. Pokiaľ poskytovateľ spotrebiteľského úveru cielene nenastaví svoj produkt tak, že nemožno vopred zistiť za akých podmienok ho klientovi poskytú, teda aké náklady mu budú vznikať, potom je potrebné hodnotiť takéto jednanie ako odporujúce zákonu. Taktiež vedľajší účastník zotrváva na názore, že úverová zmluva zo dňa 28.04.2004 neobsahuje ani údaje v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona a to sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 5 citovaného zákona). V predmetnej úverovej zmluve taktiež sa nenachádza ani údaj o ročnej úrokovej sadzbe, a teda v nej nie je uvedené žiadne dojednanie o úrokoch, respektíve iných poplatkoch. Tieto údaje musia byť priamo dojednané v texte spotrebiteľskej zmluvy takým spôsobom, aby bol pri podpise úverovej zmluvy spotrebiteľ s jej výškou riadne oboznámený. Tieto údaje sú podľa vedľajšieho účastníka uvádzané len ako súčasť jednoliateho miniatúrneho textu formálne nedostupných obchodných podmienok a nemožno sa reálne domnievať, že by klient takúto zmluvu bol schopný bez problémov prečítať a porozumieť jej. Pokiaľ ide v dôvodnosť 2. výroku rozsudku súdu 1. stupňa, ktorým priznal náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi, vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu uvádza, že súd podľa jeho názoru postupoval v súlade s legislatívou Európskej únie, judikatúrou súdneho dvora EÚ a v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou a ustálenou súdnou praxou. O dôvodnosti priznania trov vedľajšiemu účastníkovi svedčí aj novelizované znenie ustanovenia § 137 O.s.p., ktoré bolo s účinnosťou od 1. 1. 2012 doplnené a v zmysle ktorého trovami konania sú okrem iného aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Občianske združenia na ochranu spotrebiteľov si v prevažnej miere zakladajú samotní občania poškodení nekalými praktikami a neprijateľnými zmluvnými podmienkami v štandardných zmluvách s dodávateľom a často pri nedostatku organizačného a finančného zabezpečenia chránenia práva prevažne nemajetných spotrebiteľov. Ak by nemajetnému združeniu bolo odmietnuté právo na plnú náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov združením na súdoch. Na podporu svojho stanoviska vedľajší účastník poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky. V závere vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa potom zhrnul, že vedľajší účastník, ako občianske združenie založené prevažne z laikov v oblasti práva, má právo v súdnom konaní vystupovať proti dodávateľom na základe princípu rovnosti zbraní právne zastúpené advokátom. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trov z titulu právneho zastúpenia právnym zástupcom podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a navrhuje preto, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil ako vecne správny a uplatnil a vyčísliť si súčasne i náhradu trov odvolacieho konania.

V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. napadnutý rozsudok podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania datovaným dňa 29.07.2014 domáhal voči odporcovi zaplata sumy 511,19 eur spolu s príslušenstvom. Nárok mal navrhovateľovi, ako veriteľovi, vzniknúť na základe Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.04.2004, ktorou poskytol veriteľ odporcovi revolvingový úver do výšky úverového rámca 30 000 Sk pri výške mesačnej splátky 1200 Sk, za dohodnutých podmienok.

Odvolací súd po oboznámení sa s písomnými podaniami, výpoveďami účastníkov a listinnými dôkazmi obsahnutými v spise, vychádzajúc z dôvodov a rozsahu odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), po preskúmaní rozsudku prvostupňového súdu, aplikujúc ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p., sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť dôvodov a právnych úvah, na podklade ktorých prvostupňový súd rozhodol.

Okresný súd vykonal dokazovanie vo veci najmä oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi - Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.04.2004, Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 25.06.2012, prehľadom čerpania úveru, splátok a úhrad a písomnými vyjadreniami účastníkov konania a po ich zvážení a vyhodnotení následne na podklade takto zisteného skutkového stavu zaujal právne stanovisko obsahnuté v rozsudku, ktorým súd meritórne rozhodol. Je potrebné zdôrazniť, že navrhovateľ, ako odvolateľ, neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli známe súdu prvého stupňa, ani nežiadal doplniť dokazovanie za podmienok stanovených v ustanovení § 213 ods. 4 a 5 O.s.p. o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť prezentované v prvostupňovom konaní. Odvolaním len spochybnil vyvodený právny názor súdu prvého stupňa na podklade vykonaného dokazovania a namietal dôvody predmetného rozsudku pokiaľ prvostupňový súd uviedol, akými úvahami sa spravoval a na podklade ktorých skutočností zaujal právny názor vyslovený vo výroku rozsudku.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu konštatuje, že z obsahu Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.04.2004 je bez pochyb zrejme, že právny vzťah založený predmetnou zmluvou medzi navrhovateľom a odporcom, od ktorej sa uplatnený nárok navrhovateľa v danej veci odvíja, je nutné aplikovať aj príslušné ustanovenia § 52 a násl. Občianskeho zákonníka zaoberajúce sa problematikou spotrebiteľských vzťahov a ochrany práv spotrebiteľa - a to aj napriek tomu, že zmluva o úvere bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka a súčasne je nutné podriaďiť predmetný zmluvný vzťah právnomu režimu osobitnej právnej normy upravujúcej spotrebiteľské úvery a to zákonu č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere. Odvolací súd ohľadom právneho posúdenia zmluvného vzťahu poznamenáva, že právne posúdenie zmluvného vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom ako vzťahu spotrebiteľského a vyplývajúceho zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy ani samotným odvolateľom spochybnené a namietané nebolo. Význam inštitútu spotrebiteľskej zmluvy a legislatívne osobitne upravených práv a povinností vo vzťahoch, v ktorých ako zmluvná strana vystupuje spotrebiteľ, spočíva vo zvýšenej miere zabezpečenia ochrany práv spotrebiteľa, ako spravidla slabšej zmluvnej strany.

Okresný súd tak správne venoval pozornosť skúmaniu zmluvných podmienok z hľadísk a kritérií spotrebiteľského práva a to najmä v kontexte obligatórnych zákonných požiadaviek obsahových náležitostí spotrebiteľského úveru vyplývajúcich z osobitnej právnej úpravy spotrebiteľských úverov - zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia konkrétnej zmluvy.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia konkrétnej zmluvy (ďalej Zákon o spotrebiteľských úveroch), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 5 Zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Dôsledky porušenia povinností uvádzať ako jednu z obligatórných zákonných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere a to údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov - sú upravené v ustanovení § 4 ods. 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch a to, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z predloženej Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX do dňa 8. 4. 2004 odvolací súd mal možnosť zistiť, že pokiaľ súd 1. stupňa vytýkal nedostatok obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere pokiaľ ide o absenciu údajov o sume, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a neuvedenie údaje o RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 2 písm. a/ a g/ ZoSÚ), sú tieto výhrady súdu voči konkrétnej zmluve dôvodné a opodstatnené. V texte predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere tieto údaje nie sú uvedené, pretože okrem identifikácie klienta - úverového dlžníka je pokiaľ ide o údaje týkajúce sa revolvingového úveru obsiahnuté len uvedenie formou zaškrtnutia konkrétnej varianty úveru krížikom - 35. variant D údaj informujúci o výške mesačnej splátky 1200 Sk a výške úverového rámca 30 000 Sk, ďalej je uvedená odchýlka od základnej úrokovej sadzby 0 %, spôsob úhrady splátok poštovou poukážkou a informácia o tom, že úverová zmluva uzavretá s poisťovňou spoločnosťou ČPS nie je. Drobným písmom pod týmito údajmi je upresnené, že termín splatnosti mesačnej splátky je vždy k 20. - temu dňu v mesiaci s uvedením čísla účtu, na ktorý je potrebné splátky uhrádzať. Žiadne ďalšie konkrétne informácie ohľadom poskytnutého revolvingového úveru v úverovej zmluve uvádzané nie sú. Z obsahu posudzovanej úverovej zmluvy tak vyplýva správnosť a dôvodnosť záveru okresného súdu, že predložená úverová zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti vyžadované podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a/ a g/ zákona o spotrebiteľských úveroch, dôsledkom čoho je potom nutnosť posudzovať poskytnutý úver ako bezúročný a bezpoplatkový (§ 4 ods. 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Záveru o nemožnosti navrhovateľa domáhať sa okrem istiny žiadneho ďalšieho peňažného nároku navyše zodpovedá aj znenie ustanovenia § 4 ods. 5 Zákona o spotrebiteľských úveroch, výslovne vymieňujúceho, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Pokiaľ odvolateľ s poukazom na charakter poskytnutého úveru a zdôrazňujúc osobitný režim revolvingového úveru argumentuje, že údaj o RPMN nie je pri takomto type úveru možné v čase uzatvárania zmluvného vzťahu uvádzať, nakoľko ešte nie je zmluvným stranám známy, odvolací súd tento argument neakceptuje. Zákon striktnie definuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere (a to akákoľvek) musí zahŕňať okrem iných presne špecifikovaných náležitostí takejto zmluvy aj ročnú percentuálnu mieru nákladov. Účelom nutnosti uvedenia RPMN bolo umožňovať jednoduché porovnanie nákladov na spotrebiteľský úver. RPMN tak patrí medzi základné informácie, ktoré je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi už pri ponuke spotrebiteľského úveru, pretože ročná percentuálna miera nákladov je vyjadrením skutočnej ceny spotrebiteľského úveru, ktorá zohľadňuje nielen úroky a poplatky s poskytnutím úveru spojené, ale aj časové obdobie ich splácania.

Odvolací súd taktiež nad rámec odôvodnenia rozsudku súdom 1. stupňa, zdôrazňujúc správnosť jeho právnych úvah, poukazuje taktiež na znenie ustanovenia § 3 ods. 6 zákona číslo 238/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase podpísania konkrétnej úverovej zmluvy. V predmetnom zákonom ustanovení je osobitnou právnou normou upravené, že pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

S poukazom na citované ustanovenie § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch tak odvolací súd konštatuje, že aj v prípade, ak by prijal argument odvolateľa, že pri revolvingovom úvere nie je možné už pri uzatvorení zmluvného vzťahu určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov a z toho dôvodu nemožno vytýkať zmluve o revolvingovom úvere neuvedenie ako jednej z obligatórných náležitostí údaje o RPMN, aj v takom prípade je nutné konštatovať, že z listinných dôkazov predložených navrhovateľom nevyplýva,

že by bola táto zákonná podmienka vyplývajúca z ustanovenia § 3 ods. 6 v konkrétnom prípade voči spotrebiteľovi zo strany veriteľa splnená. Takýto postup veriteľa by musel byť zrejmý a vyplývať z obsahu zmluvy o revolvingovom úvere.

Okresný súd preto správne právne posúdil vec, keď v odôvodnení rozsudku konštatoval, že obsah zmluvy o spotrebiteľskom úvere je v rozpore s citovanými ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch a v dôsledku absencie povinného údaju - RPMN považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Správny bol potom aj záver z uvedeného konštatovania, keď okresný súd zamietol návrh, nakoľko odporca preukázateľne navrhovateľovi plnil viac, ako predstavovala suma poskytnutej istiny úveru - bez poplatkov a bez úrokov a to po zohľadnení vykonaných splátok v sume 5 981,44 eur eur pri poskytnutí úveru v sume 3759,80 eur.

Správne potom súd v nadväznosti na procesný úspech odporcu rozhodol následne aj o povinnosti navrhovateľa, ako procesne neúspešného účastníka, nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy prvostupňového konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia. Procesne úspešným účastníkom je odporca a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane v zmysle zásady obsiahnutej v ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p. prináleží právo na náhradu trov konania za predpokladu vyplývajúceho z ustanovenia § 151 ods. 1 a 2 O. s. p. Navrhovateľ argumentuje, že zo samotnej podstaty, predmetu činnosti a účelu, za ktorým bolo občianske združenie na ochranu práv spotrebiteľa založené (spotrebiteľského združenia) by malo vyplývať, že je (malo by byť) spôsobilé poskytovať kvalifikovanú právnu pomoc špecifickému subjektu zmluvného vzťahu na ochranu a hájenie práv ktorého bolo založené (spotrebiteľa), pretože ide o oblasť, v ktorej by sa malo združenie vyznať a niet preto dôvodu dať sa zastupovať advokátom. Tento záver nie je udržateľný a je v priamom rozpore nielen s čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, s ustanoveniami § 18, § 24, § 25 ods. 1 O.s.p., § 93 ods. 4 O.s.p. a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, ale aj v rozpore so základnými a nosnými zásadami súdneho konania - práva každého na účinnú súdnu ochranu a zásadu rovnosti účastníkov konania. Pokiaľ určité právo je priznané „každému“, respektíve v užšom ponímaní „každému účastníkovi konania“, prináleží takémuto subjektu bez ohľadu na jeho právny status fyzickej či právnickej osoby, a v prípade právnickej osoby bez ohľadu na predmet jej činnosti a účel založenia. V občianskom súdnom konaní majú všetci účastníci rovnaké postavenie (§ 18 O.s.p.) a v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania (§ 19 ods. 4 O.s.p.). Prípadné obmedzenia určitého práva musia vyplývať len zo zákona a z platnej právnej úpravy a výlučne v ich intenciách. Zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by vedľajší účastník nemal právo dať sa v konaní pred súdom zastúpiť advokátom. V súlade s ustanovením § 137 O.s.p. sú trovy konania, okrem iného, aj trovy právneho zastúpenia, ak je zástupcom advokát. Z uvedeného dôvodu potom súd 1. stupňa správne podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., po konštatovaní plného procesného úspechu odporcu uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu, keďže si trovy konania riadne a včas uplatnil a vyčíslil. Odvolací súd taktiež konštatuje, že okresný súd presvedčivo a vyčerpávajúco zdôvodnil aj výrok rozsudku o náhrade trov konania, pričom skúmal aj výšku uplatnených trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, ktorú neakceptoval v plnej sume tak, ako si ich vedľajší účastník uplatnil, a súd priznal následne náhradu trov právneho zastúpenia len v zákonnej výške v zmysle zákonných ustanovení obsiahnutých v odôvodnení tohto výroku rozsudku okresného súdu.

Odvolací súd potom na základe uvedeného rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v odvolaní napadnutom výroku, ak aj v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. a odporcovi nepriznal náhradu trov druhostupňového konania, aj napriek tomu, že mu nárok na náhradu trov druhostupňového konania v zmysle zásady úspešnosti v konaní vznikol, avšak odporca si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil. Odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý si ich náhradu riadne a včas uplatnil a vyčíslil a to za 1 úkon - vyjadrenie k odvolaniu pri tarifnej odmene podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v hodnote 34,86 eur, odvolací súd priznal odmenu za 1 úkon - vyjadrenie k odvolaniu v hodnote 50 % úkonu - v sume 17,43 eur, k tomuto úkonu prináležiaci režijný paušál vo výške 8,39 eur, spolu odmena v sume 25,82 euro a 20 % DPH z odmeny (§ 16 ods. 3 vyhlášky) vo výške 5,16 eur, nakoľko právny zástupca vedľajšieho účastníka hodnoverne preukázal, že je platcom dane z pridanej hodnoty. Spolu

tak odvolací súd priznal ako účelne vynaložené trovy odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu ich náhradu v sume 30,98 eur, ktoré uložil navrhovateľovi, ako procesne neúspešnému účastníkovi nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu špecifikovaný vo výroku tohto rozsudku v lehote do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.